

První den školy

„Au! Tak ty takhle? Počkej, já ti dám! Ukážu ti, kdo je silnější,“ supí Julin.

„Co tady zase provádíte, vy dva?“ strčila do pokoje hlavu maminka. „Máte už spát, a ne se tu přetahovat. A ještě ke všemu o svetr!“ Uklidila oblečení do skříně, urovnala na posteli příkrývku a sklonila se, aby oba pohladila. „Dobrou noc, kluci. Ať se vám něco hezkého zdá.“

Julinovi se zdá o tom, že je na horách. Jezdí na lyžích hlubokým sněhem, ale pak spadne a zlomí si nohu. Občas takové sny mívá, i když na lyžích v životě nestál.

Césarovi se zdá o velkém kulatém míči. Pořád před ním utíká, a on ho nemůže nabrat nohou ani hlavou. A fotbalová branka je pořád blíž a blíž...

Julin se ve spánku pohnul a tiše zakňoural. César je hned vzhůru. Tiše vstane a popojde k Julinově posteli. Julin mu položí ruku kolem krku a spokojeně spí až do rána.

Vlastně je to docela legrační. Je prvního září a ti dva jdou do školy. Julin i César. Oběma je devět let. V podstatě. Aspoň tak jim to táta vysvětloval.

Přesto teď César kouká trochu udiveně, když mu maminka na záda nasadí batůžek se svačinou.

„Klídek, Cési,“ chlácholí ho Julin. „To bude dobrý. To zvládneš, neboj. Ve škole bývá legrace.“

Poplácá ho po zádech a César odchází s panem Bradou k autu.

Chudák, pomyslí si Julin, když se za nimi dívá, jak odjíždějí. Do školy musí César kvůli mně. Kdyby se mi tak nezhorsily nohy, mohl si teď Césárek dál hovět v posteli.

„Tak jedeme, Juline,“ usměje se tatínek a přistrčí k synovi vozík. „Pojedeš jako Hamilton ve formuli 1. To budou kluci čubrnět, co?“

Jo, to teda budou, povzdychl si Julin v duchu. Ještě loni chodil po škole o berlích. Hm, tak letos to bude jiné. Ale vlastně lepší. Berle jsou dřina. Teď se bude vozit. Všude. Po chodbách ke třídám i do jídelny. A po tělocvičně. To bude jízda! Když dá plnou rychlost, kluci budou muset pěkně natáhnout nohy. Ten jeho vozík je totiž paráda. Je elektrický. Rychlost šest kiláků za hodinu, pohon na zadní kola, ovládání joystickem na opěrce ruky...

„Tak dělej, Juline. Bude půl osmý. Chceš přijít pozdě do školy hned první den? Nezapomeň, že už jsi třeták.“

Tak tohle je ta škola? Páni, voní to tu, hmmm. Docela se mi to tady zamlouvá. Já, tady toho kluka znám ze školky, kam jsem chvíli chodil. Rone! Pamatuješ si na mě? Já jsem César. No jasně, já věděl, že si vzpomeneš. Kámoši? Aha, máme být zticha a dávat pozor. Tak jo, už mlčím. Bude zábava? Bude.

